

paa han udtalte sig i Dag. I Forgaars optraadte han som Advokaten, der tog Landet i Forsvar overfor de Beskyldninger, der fra forskellige Sidér vare rettede imod det, og forsøgte i kraftige Udtryk at gendrive de Beskyldninger, som vare rejste angaaende den for lave Ligning paa Landet. Han var Advokaten den Gang, i det hele og store ikke nogen heldig Advokat, men Meningen var i hvert Fald god. I Dag forekommer det mig, at han i væsentlig Grad har skiftet Holdning: Ganske vist, de rejste Beskyldninger vare overdrevne — og det er højest sandsynligt, at det ærede Medlem har Ret deri — men han maatte indrømme, at det kunde se ud, som om der var noget galt, og nu, da Sagen var kommen frem, vare han og hans Parti villige til at tage en Under søgelse op og rette, hvor der maatte være noget at rette.

Maa jeg blot med Hensyn til det Ændringsforslag, som er fremsat netop i den Anledning af Socialdemokratiet og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), Ændringsforslaget om, at ved Selvangivelse skal Naturalnydelse opgives specificeret, sige, at jeg fik det Indtryk, at den højtærede Finansminister var ganske enig med os angaaende selve Realiteten i dette Forslag (*Finansministeren*: I Forbindelse med tvungen Selvangivelse!). Ja, men at han kun kunde acceptere det i Tilfælde af, at det fulgtes af en Bestemmelse om tvungen eller skærpet Selvangivelse. Jeg kan sige, at denne Tilføjelse kunne vi godt acceptere. Vi ere villige til at støtte et saadant Forslag til tredje Behandling, hvis det fremkommer fra den højtærede Finansminister, eller selv at stille det — her taler jeg paa Socialdemokratiets Vegne, jeg ved ikke, om jeg kan tale paa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds Vegne —, og indtil videre foretrække samtlige Forslagsstillere at tage Ændringsforslag Nr. 59 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 59 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Bang: I øvrigt udtalte det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), at naar Socialdemokratiet mente, der var noget galt med Ligningen paa Landet, var det, selv om vi nok saa meget sagde, at det var mod Gaardmændene og Godsejerne, det var rettet, i Realiteten ogsaa rettet

mod Husmandsstanden. Jeg sporer ogsaa dér et agitatorisk Moment, som jeg venter skal blive anvendt mod os. Det er imidlertid ganske forkert. Jeg forklarede udtrykkelig, at det højest sandsynligt nok saa meget var af Gaardejerne og Proprietærerne og Godsejerne, at der blev betalt for lidt, og jeg tror, at det virkelig er saadan. Jeg tror, at Husmændenes Økonomi er langt lettere at overskue, at der er langt større Ensartethed i deres Levevis, og saa vejer i øvrigt det forholdsviis ringe Forbrug saa saare lidt til overfor Statskassen. De til Statsindkomstskat ansatte Husmænds Gennemsnitsindtægter ligge ved 772 Kr. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det virkelige Tal ikke ligger synderlig højt derover, og jeg gør opmærksom paa, at hele denne Husmandsklasse vil blive lettet, hvis vore Forslag baade om Formueskat og om Indkomstskat blive vedtagne. Det er ganske uberettiget at paastaa, at vi ved de Ændringsforslag, vi have stillet, have villet Husmændene til Livs. Efter min Mening er det i langt højere Grad Gaardmændene, særlig de større, og Godsejerne, som ved for lav Ligning unddrages en Del af den Skattebyrde, de rettelig burde bære — uden at jeg i øvrigt paa nogen Maade vil rette Beskyldning mod den Del af Befolkningen for bevidst Defraudation. Det kunde aldrig falde mig ind, det har jeg udtrykkelig taget Forbehold imod.

Jeg skal i Tilknytning til, hvad jeg her har nævnt, oplyse, at fra 1903 til 1908 er Antallet af de Gaardmænd, som var over Skattegrænsen, sunket fra 67,009 til 64,508, altsaa en Nedgang paa 2,501. Nedgangen falder selvfølgelig væsentligst paa dem, som ligge lavest nede, og saa skulde man tro, at de tilbageblivende skatteansatte Gaardmænds Gennemsnitsindtægt i alt Fald ikke vil være gaaet tilbage. Men det viser sig, at Gennemsnittet af den opgivne Indtægt er sunket for Gaardmændenes Vedkommende fra 1,582 til 1,543 Kr. For Godsejernes og Proprietærernes Vedkommende er Gennemsnitsindtægten sunken fra 13,618 til 13,415 Kr., altsaa med 203 Kr. i alt. Det er for mig Indicier om, at det er navnlig heroppe, der er noget i Vejen.

Det ærede Medlem karakteriserede i øvrigt vore Forslag i meget overdrevne Udtryk: han fandt ikke synderlig Grund til at opholde sig ved dem, for vi nærede dog ikke selv nogen Forventning om, at disse Skalaer skulde blive gennemførte. Nej, synderlig stor Forventning om, at de kunne blive gennemførte ved denne Lejlighed, nære vi ikke. Saa længe Folketings-